בס"ד

יום ד' ,טז' בתמוז תשנ"ט (30 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום בשנת 2448, כשעשה חוגים לאחר יציאת מצרים ושעמדו ומשה ימים לאחר עלות משה רבינו ע"ה להר סיני לקבל את התורה (בתחילת השבועות) טעו בני ישראל בחשבון הימים כי יצאו שמשה הי"ה אמור לרדת כלבור 40 יום, ומשבו שמשה בושש לרדת מההר. ערבב השטן את העולם באושך ובלבלה, כדי שיטעו לחשוב שמשה מת ונפטר מן העולם. ויקהל העדה-רב על הלקנים ותבעו אותם לעשות להם אלוהים אשר ילכו לפניהם וכו', שנאמר:

= קום עשה לנו אלוהים [אחרים] אשר ילכו לפנינו, כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו... =

כאשר לא שמעו להם הרעום, ויבנו לאחור (בין כלב ומרים הנביאה) ויכית (תור) אותם, וירחמהו ימים כן.

ונתיירא שלא ירצחוהו נפש. ומשו עיני מהתבוננים שנאספו.

והנשים סרבו לתת את שלהן לעבודה זרה. על-כן, ניתן להן לעשים **ראש-חודש** כיום מועד לעולם, שלנו תעשינה בו מלאכה.

המשך על תורבן הבית:

אחרי שיהויקים מרד בנבוכדנאצר, והלך אם הגוי והמליכו את בנו יהויכין תחתיו. אמרו לו אל תיגע בביתך עוד רע מכלה רע". מיד חצר נבוכדנאצר להוריד את יהויכין. והגוי בדרכו לירושלים, ויבא יהויכין ואמו ועבדיו עמו להשלים עליהו, אלא שכבר נאלצה העיר, ונאסור אותו ואת אמו ועבדיו ויקחם בבלה בבית האסורים. ויפויכין מלך 3 חודשים. ועוד הוסיף נבוכדנאצר לחוביל כלי בית ה' ואוצרות המלך, ויקבוץ את כל הכהנים אשר עשה שמה המלך, ומשיך להגלות את כל השרים ומיבורי הח"ל הגבקים והכשרים שבהם שהיו בירושלים ולקח אותם לגלותם בבבלה. אולם, באותה שעה נכמרו רחמיו של נבוכדנאצר, ושאל את הגולים: היש לכם מבקשו של יהויכין ואמליכו עליכם? ושם היה בין הגולים אחד ששמו מתניה בן יאשיהו. עלה נבוכדנאצר ואמר לו, מה שמך? ואמר, צדקיהו שמו [מן השמים המציאו שם לה בפיו], ובן 21 שנה היה. המליכו נבוכדנאצר על ארץ יהודה ועל 5 מבכים אדום מואב, עמון צור וצידון ומרשותו שב צדקיהו לירושלים.

תגלת בום לי בתמוז, יום ה-0340.

יום נעים!